

азъ сжмъ звѣръ, ви имате право тѣй да ме наричате. *Л. Д. 1875 р. 152.* Царкыня-та не ѣ въ рѣдѣ-тѣ на того-зи звѣра. *Р. 88.* Агы же скотове в' горы шумны Бѣгать отъ горскы гоними ловцы, Чыкамы тако нашъ смърть ядни Отъ разярены звѣрjове Турцы!" *Гн. 151.* Лють звѣръ пзяде тейка н. *Р. 99.*

Звизакъ *с. м.* двухлѣтній баранъ (*Кн. 307*): „Шиле миле, шиле миле, звизакъ!“ *Ч. 242.*

Звукъ *с. м.* звукъ: Звукъ е дума художественна и дѣтето нито ѣ чувало у тѣхъ, нито пѣкъ ште ѣ чува въ говоримиятъ езикъ. *Пс. 9—10 р. 194.*

Звучаринъ *с. м.* учитель, обучающій грамотѣ по звуковой методѣ: Много искусни наши учатели, педагоги и звучари. *Пс. 9—10 р. 160.*

Звънарница *с. ж.* колокольна: Ето ти и каменната черкова съ своята висока звънарница, която е много стара. *З. 65.*

Звънаръ *с. м.* звонарь. *Бог.*

Звънецъ *с. м.* колоколъ, колокольчикъ. **Звънчѣ** *ум.* колокольчикъ: Звънци-тѣ, които етѣха при посрѣщаніе-то на Штросмайера въ епархія-та му, прогласяваха на свѣта часа за възраждане-то на хърватско-то отечество. *Л. Д. 1873 р. 115.* Кѣмъ 5-то столѣтіе ся относи изнамиравіе-то на водно-то равнило и на църковны-ты звънци. *Л. Д. 1874 р. 145.* На коне звонци да свалишиъ, На коне, Велко, на овце; Че като че звѣнтатъ, То усилено ми доходи. *М. 140.* На свиня звънецъ и на тѣквѣ обръчь. *Ч. 189.* Водолазный звънецъ. *Л. Д. 1874 р. 137.* Когато наставницата зема звѣнчето и позволни веднашъ, то сичките ученички станаха отъ своите мѣста. *З. 299.* Малкъ звѣнче-та. *Л. Д. 1873 р. 127.* Съгласили са мышкы-тѣ да прикачатъ едно звѣнче на котка-та за да ѣ чуватъ кога иде. *Сб. 49.*

Звънкалка *с. ж.* звонокъ, погремушка. *Бог.*

Звънливъ *пр.* звонкій. **Звънливо** *звонко*: И върбалака младъ, засмѣнъ, Дѣт' ясный кукувичинъ гласъ Ечалъ звѣнливо частъ-по-частъ. *Пс. 11—12 р. 142.*

Звънѣ **Звънтѣ**, **Зѣнвамъ** *и. дм.* **Звѣнкамъ** **Дзѣунѣ** (*мак.*) звеню, звучу: Звънѣтъ на сичкы-тѣ монастыри. *Р. 26.* Нѣкон-си (птицы на новѣ Холандіѣ) звѣнтатъ, като сребърна монета. *Л. Д. 1971 р. 110.* Кога ми плакала, гора ми дзунила. *М. 151.* Сама останала лична Ангелина, Платно да ткапѣ, рѣкавъ да довезитъ. Нищи-те ѣ пеатъ, бърдо то ѣ дзунитъ. *М. 151.* Дури не пойднишъ кай цѣрно море, Да да ми чуешъ где риба пейтъ, Где риба пейтъ, где мраморъ дзунитъ“. *М. 260.* Не-